

# Crisis & Faith

## Perek 3b-4

### Assassination

<p><b>כב</b> והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד, ושלל רב עמם הביאו; ויאבנר, איננו עם-דוד בחברון--כי שלחו, ויגלף בשלום.</p>	<p><b>22</b> And, behold, the servants of David and Joab came from a foray, and brought in a great spoil with them; but Abner was not with David in Hebron; for he had sent him away, and he was gone in peace.</p>
<p><b>כג</b> ויואב וכל-הצבא אשר-אתו, באו; ויגדו ליואב, לאמר, בא-אבנר בן-נר אל-המלך, וישלחהו ויגלף בשלום.</p>	<p><b>23</b> When Joab and all the host that was with him were come, they told Joab, saying: 'Abner the son of Ner came to the king, and he hath sent him away, and he is gone in peace.'</p>
<p><b>כד</b> ויבא יואב אל-המלך, ויאמר מה עשית: הנה-בא אבנר אליך, למה-זה שלחתו ויגלף הלוא.</p>	<p><b>24</b> Then Joab came to the king, and said: 'What hast thou done? behold, Abner came unto thee; why is it that thou hast sent him away, and he is quite gone?'</p>
<p><b>כה</b> ידעת את-אבנר בן-נר, כי לפתתך בא; ולדעת את-מוצאך, ואת-מבואך (מוצאך), ולדעת, את כל-אשר אתה עשה.</p>	<p><b>25</b> Thou knowest Abner the son of Ner, that he came to deceive thee, and to know thy going out and thy coming in, and to know all that thou doest.'</p>

#### 1. Metzudat David

וכל הצבא – ולא נפקד מהם איש, ובא לומר שבעבור זה ובעבור רוב השלל שהביא, מלאו לבו לסכל מעשה המלך, וכאשר יאמר.

<p><b>כו</b> ויצא יואב, מעם דוד, וישלח מלאכים אחרי אבנר, וישבו אתו מבור-הסרה; ודוד, לא ידע.</p>	<p><b>26</b> And when Joab was come out from David, he sent messengers after Abner, and they brought him back from Bor-sirah; but David knew it not.</p>
<p><b>כז</b> וישב אבנר, חברון, ויטהו יואב אל-תוֹף השער, לדבר אתו בשלי; ויכהו שם, החמש--ונימת, בדם עשהאל אחיו.</p>	<p><b>27</b> And when Abner was returned to Hebron, Joab took him aside into the midst of the gate to speak with him quietly, and smote him there in the groin, that he died, for the blood of Asahel his brother.</p>
<p><b>כח</b> וישמע דוד, מאחרי כו, ויאמר נקי אנכי וממלכותי מעם זה, עד-עולם--מדמי, אבנר בן-נר.</p>	<p><b>28</b> And afterward when David heard it, he said: 'I and my kingdom are guiltless before the LORD for ever from the blood of Abner the son of Ner;</p>
<p><b>כט</b> יחלו על-ראש יואב, ואל כל-בית אביו; ואל-יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפקד, ונפל בחרב--וחסר-לחם.</p>	<p><b>29</b> let it fall upon the head of Joab, and upon all his father's house; and let there not fail from the house of Joab one that hath an issue, or that is a leper, or that leaneth on a staff, or that falleth by the sword, or that lacketh bread.'</p>
<p><b>ל</b> ויואב ואבישי אחיו, הרגו לאבנר: על אשר המית את-עשהאל אחיהם, בגבעון--במלחמה. {ס}</p>	<p><b>30</b> So Joab and Abishai his brother slew Abner, because he had killed their brother Asahel at Gibeon in the battle. {S}</p>

## 2. Radak

**במלחמה** – כלומר הוא הרג עשהאל במלחמה והם הרגו אבנר בשלום וזהו שאמר דוד וישם דמי מלחמה בשלום.

## 3. Rashi

אל תוך השער – לפני סנהדרין, להשפט על דם עשהאל אחיו.

## 4. Sanhedrin 48b

אמר רב יהודה אמר רב כל קללות שקילל דוד את יואב נתקיימו בזרעו של דוד

<p><b>לא</b> ויאמר דוד אל-יואב ואל-כל-העם אשר-אתו, קרעו בגדיכם וחרגו שקים, וספדו, לפני אבנר; והמלך דוד, הלך אחרי המטה.</p>	<p><b>31</b> And David said to Joab, and to all the people that were with him: 'Rend your clothes, and gird you with sackcloth, and wail before Abner.' And king David followed the bier.</p>
<p><b>לב</b> ויקברו את-אבנר, בחרון; וישא המלך את-קולו, ויבך אל-קבר אבנר, ויבכו, כל-העם. {ס}</p>	<p><b>32</b> And they buried Abner in Hebron; and the king lifted up his voice, and wept at the grave of Abner; and all the people wept. {S}</p>
<p><b>לג</b> ויקנו המלך אל-אבנר, ויאמר: הכמות נבל, זמות אבנר.</p>	<p><b>33</b> And the king lamented for Abner, and said: Should Abner die as a churl dieth?</p>
<p><b>לד</b> ידך לא-אסרות, ורגליך לא-לנחשתים הגשו, כנפול לפני בני-עולה, נפלת; ויספו כל-העם, לבכות עליו.</p>	<p><b>34</b> Thy hands were not bound, nor thy feet put into fetters; as a man falleth before the children of iniquity, so didst thou fall. And all the people wept again over him.</p>
<p><b>לה</b> ויבא כל-העם, להברות את-דוד לחם--בעוד היום; וישבע דוד לאמר, פה יעשה-לי אלהים וכה יסיר, כי אם-לפני בוא-השמש אטעם-לחם, או כל-מאומה.</p>	<p><b>35</b> And all the people came to cause David to eat bread while it was yet day; but David swore, saying: 'God do so to me, and more also, if I taste bread, or aught else, till the sun be down.'</p>
<p><b>לו</b> וכל-העם הפירו, וייטב בעיניהם, ככל אשר עשה המלך, בעיני כל-העם טוב.</p>	<p><b>36</b> And all the people took notice of it, and it pleased them; whatsoever the king did, pleased all the people.</p>
<p><b>לז</b> וידעו כל-העם וכל-ישראל, ביום ההוא: כי לא הייתה מהמלך, להמית את-אבנר בן-נר. {ס}</p>	<p><b>37</b> So all the people and all Israel understood that day that it was not of the king to slay Abner the son of Ner. {S}</p>
<p><b>לח</b> ויאמר המלך, אל-עבדיו: הלוא תדעו--כי-שר וגדול נפל היום הזה, בישראל.</p>	<p><b>38</b> And the king said unto his servants: 'Know ye not that there is a prince and a great man fallen this day in Israel?</p>
<p><b>לט</b> ואנכי היום רך ומשוח מלך, והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני: ישלם יהוה לעשה הרעה, כרעתו. {פ}</p>	<p><b>39</b> And I am this day weak, and just anointed king; and these men the sons of Zeruiah are too hard for me; the LORD reward the evildoer according to his wickedness.' {P}</p>

## 5. Mishna, Sanhedrin 2:3

מת לו מת, אינו יוצא מפתח פלטרין שלו. רבי יהודה אומר, אם רוצה לצאת אחר המטה, יוצא, שכן מצינו בדוד שיצא אחר מטתו של אבנר, שנתאמר: והמלך דוד הלך אחרי המטה (שמואל ב ג' ל"א). אמרו לו, לא היה הדבר אלא לפיכך את העם.

## 6. Shmuel Aleph 26:9-11

ט וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּישַׁי, אֶל-תִּשְׁחִיתֶהוּ: כִּי מִי שְׁלַח יָדוֹ, בְּמִשְׁחַי יְהוָה--וְנִקְּהָ. {פ}

9 And David said to Abishai: 'Destroy him not; for who can put forth his hand against the LORD'S anointed, and be guiltless?' {P}

י וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי-יְהוָה, כִּי אִם-יְהוָה יִגְפְּנוּ; אוֹ-יּוֹמוֹ יָבֹא וּמָת, אוֹ בַמִּלְחָמָה יֵרֵד וְנִסְפָּה.

10 And David said: 'As the LORD liveth, nay, but the LORD shall smite him; or his day shall come to die; or he shall go down into battle, and be swept away.'

יא חֲלִילָה לִי מִיְהוָה, מִשְׁלַח יָדִי בְּמִשְׁחַי יְהוָה; וְעַתָּה קַח-נָא אֶת-הַחֲנִית אֲשֶׁר מֵרָאשֵׁתוֹ, וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם--וְנִלְכְּה-לָנוּ.

11 The LORD forbid it me, that I should put forth my hand against the LORD'S anointed; but now take, I pray thee, the spear that is at his head, and the cruse of water and let us go.'

א וַיִּשְׁמַע בֶּן-שָׁאוּל, כִּי מָת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן, וַיִּרְפוּ, יָדָיו; וְכָל-יִשְׂרָאֵל, נִבְהָלוּ.

1 And when Saul's son heard that Abner was dead in Hebron, his hands became feeble, and all the Israelites were affrighted.

## 7. Abarbanel

והנה נבהלו כל ישראל, כי מהם אמרו שדוד צוה להרגו אחרי שלא הרג את יואב ואבישי, והוקשה להם למה עשה כן אחרי שהיה כבר אבנר אחריו? ומהם היו אומרים שדוד היה נקי כפים ובר לבב בזה, והוקשה להם אם כן למה לא הרג את הרוצחים? ולכן נבהלו כלם כאנשים שאינם יודעים האמת וקשה להם הדבר מכל הצדדים:

ב וּשְׁנֵי אַנְשֵׁים שָׂרֵי-גְדוּדִים הָיוּ בֶן-שָׁאוּל שֵׁם הָאֶחָד בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֶכָב, בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּעֹרִיתִי--מִבְּנֵי בְּנֵימִן: כִּי גַם-בְּעֹרֹת, תִּחְשָׁב עַל-בְּנֵימִן.

2 And Saul's son had two men that were captains of bands; the name of the one was Baanah, and the name of the other Rechab, the sons of Rimmon the Beerothite, of the children of Benjamin; for Beeroth also is reckoned to Benjamin;

ג וַיִּבְרְחוּ הַבְּעֹרִיתִים, גִּתַּיִם; וַיְהִיו-שָׁם גָּרִים, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. {ס}

3 and the Beerothites fled to Gittaim, and have been sojourners there until this day. {S}

ד וַלְיֵהוֹנָתָן, בֶּן-שָׁאוּל, בּוֹ, נֶכֶח רַגְלָיִם; בֶּן-חֲמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמַעַת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן מִיֶּזְרַעֵאל, וַתִּשְׁאַהֵוּ אִמּוֹתּוֹ וַתֵּנֶס, וַיְהִי בְּחַפְזָה לָנוֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח, וּשְׁמוֹ מִפְּיִבּוֹשֶׁת.

4 Now Jonathan, Saul's son, had a son that was lame of his feet. He was five years old when the tidings came of Saul and Jonathan out of Jezreel, and his nurse took him up, and fled; and it came to pass, as she made haste to flee, that he fell, and became lame. And his name was Mephibosheth.

## 8. Rashi

ויברחו הברחתיים – כשמת שאול, שעזבו בני ישראל הערים ססביבות פלשתים, כמו שאמור למעלה, אז ברחו הברחתיים.

## 9. Yehoshua 9:17

יז וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיָּבֹאוּ אֶל-עָרֵיהֶם--בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי; וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְחֶפְרָיָה, וּבְעֹרֹת וְקִרְיַת-יַעֲרִים.

17 And the children of Israel journeyed, and came unto their cities on the third day. Now their cities were Gibeon, and Chephirah, and Beeroth, and Kiriath-jearim.

## 10. Rabbenu Yeshaya

וליהונתן בן שאול – יפרוש מפני שהזכיר בריחת הבארתים הסמיך לו שגם בן יהונתן נפסח כשברחה  
אומנתו כששמעה מית שאול ויהונתן

## 11. Shmuel Bet 21:2

**2** And the king called the Gibeonites, and said unto them--now the Gibeonites were not of the children of Israel, but of the remnant of the Amorites; and the children of Israel had sworn unto them; and Saul sought to slay them in his zeal for the children of Israel and Judah--

**ב** ויקרא המלך לגבעונים, ויאמר אליהם: והגעבעונים לא מבני ישראל המה, כי אם-מיתר האמרי, ובני ישראל נשבעו להם, ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני-ישראל ויהודה.

## 12. Rashi

וליהונתן בן שאול – מונה והולך איך נשבת מלכות מזית שאול: הוא ובניו נהרגו, וזה הנשאר, הרגוהו על משכנו, ובנו של יהונתן נפל ויפסח.

## 13. Divrei HaYamim Aleph 8:33-40

**33** And Ner begot Kish; and Kish begot Saul; and Saul begot Jonathan, and Malchi-shua, and Abinadab, and Eshbaal.

**לג** ונר הוליד את-קיש, וקיש הוליד את-שאול; ושאול, ושאול, הוליד את-יהונתן ואת-מלכישוע, ואת-אבינדב, ואת-אשבעל.

**34** And the son of Jonathan was Merib-baal; and Merib-baal begot Micah.

**לד** ובר-יהונתן, מריב בעל; ומריב בעל, הוליד את-מיכה.

**35** And the sons of Micah; Pithon, and Melech, and Taarea, and Ahaz.

**לה** ובני, מיכה--פיתון ומלך, ותארע ואחז.

**36** And Ahaz begot Jehoaddah; and Jehoaddah begot Alemeth, and Azmaveth, and Zimri; and Zimri begot Moza;

**לו** ואחז, הוליד את-הוועדה, ויהוועדה הוליד את-עלמת ואת-עזמבת, ואת-זמרי; וזמרי, הוליד את-מוצא.

**37** and Moza begot Binea; Raphah was his son, Eleasah his son, Azel his son.

**לז** ומוצא, הוליד את-בנעא; רפה בנו אלעשה בנו, אצל בנו.

**38** And Azel had six sons, whose names are these: Azrikam, Bocru, and Ishmael, and Sheariah, and Obadiah, and Hanan. All these were the sons of Azel.

**לח** ולאצל, ששה בנים--ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל וישעריה, ועבדיה וחנן; כל-אלה, בני אצל.

**39** And the sons of Eshek his brother: Ulam his firstborn, Jeush the second, and Eliphelet the third.

**לט** ובני, עשק אחיו: אולם בכרו--יעוש השני, ואליפלט השלישי.

**40** And the sons of Ulam were mighty men of valour, archers; and had many sons, and sons' sons, a hundred and fifty. All these were of the sons of Benjamin. {P}

**מ** ויהיו בני-אולם אנשים גבורי-חיל דרכי קשת, ומרבים בנים ובני בנים--מאה, וחמשים; כל-אלה, מבני בנימן. {פ}

**5** And the sons of Rimmon the Beerothite, Rechab and Baanah, went, and came about the heat of the day to the house of Ish-bosheth, as he took his rest at noon.

**ה** וילכו בני-רמון הברויתי, רכב ובענה, ויבאו כחם היום, אל-בית איש בשת; והוא שכב, את משכבו הצהריים.

**6** And they came thither into the midst of the house, as though they would have fetched wheat; and they smote him in the groin; and Rechab and Baanah his brother escaped.

**ו** והנה באו עד-תוך הבית, לקחי חטים, ויפהו, אל-החמש; ורכב ובענה אחיו, נמלטו.

7 Now when they came into the house, as he lay on his bed in his bed-chamber, they smote him, and slew him, and beheaded him, and took his head, and went by the way of the Arabah all night.

#### 14. Abarbanel

ואמנם אמר פעם שנית ויבאו הבית וגו' ויכוהו וימיתוהו, אם לפרש איך היתה המיתה וההכאה שזכר בכלל בראשונה, או להגיד שאחרי שבראשונה באו אל הבית ויכוהו אל החומש וימלטו שניהם, חשבו שלא נשאר מת ושאוּלי ינצל עדין, ושבו פעם אחרת ויבואו הבית והוא היה שוכב על מטתו, ר"ל מוכה מהם, ואז הכוהו הכאה אחרת וימיתוהו ויסירו את ראשו ויביאוהו לדוד:

#### 15. Septuagint

5And Rechab and Baana the sons of Remmon the Berothite went, and they came in the heat of the day into the house of Jebosthe; and he was sleeping on a bed at noon. 6And, behold, the porter of the house winnowed wheat, and he slumbered and slept: and the brothers Rechab and Baana went privily into the house: 7And Jebosthe was sleeping on his bed in his chamber: and they smite him, and slay him, and take off his head: and they took his head, and went all the night by the western road.

8 And they brought the head of Ish-bosheth unto David to Hebron, and said to the king: 'Behold the head of Ish-bosheth the son of Saul thine enemy, who sought thy life; and the LORD hath avenged my lord the king this day of Saul, and of his seed.'

9 And David answered Rechab and Baanah his brother, the sons of Rimmon the Beerothite, and said unto them: 'As the LORD liveth, who hath redeemed my soul out of all adversity,

10 when one told me, saying: Behold, Saul is dead, and he was in his own eyes as though he brought good tidings, I took hold of him, and slew him in Ziklag, instead of giving a reward for his tidings.

11 How much more, when wicked men have slain a righteous person in his own house upon his bed, shall I not now require his blood of your hand, and take you away from the earth?'

12 And David commanded his young men, and they slew them, and cut off their hands and their feet, and hanged them up beside the pool in Hebron. But they took the head of Ish-bosheth, and buried it in the grave of Abner in Hebron. {P}